

„Nu har vi hittat vårt eget sound“

En intervju med Oskar av *Truckfighters*

„To hear Truckfighters' music, is to hear the sounds of the desert. It's in their wide open expanse, it's in their grand open groove and dust-caked metal riffs. You can hear progression and imagination. This is a band bred on the California badlands, on sprawling vistas and parched wilderness.

There is just one thing. They're from Sweden.“

Truckfighters

Sedan 2001ekar „fuzzen, raseriet och ljudet av den svenska öken“ från den lilla staden Örebro ut i världen. Inspirerad av stora rockband som Pearl Jam, Soundgarden, Kyuss och Queens Of The Stoneage grundade basisten Oskar 'Ozo' Cedermalm och gitarristen Niklas 'Dango' Källgren för 13 år sedan bandet Truckfighters. Sedan dess har de fått mer och mer fans och har blivit ett tungt namn inom stoner rock scenen. Under tiden har de spelats i nästan hela världen, släppt några EPs och splits, en dokumentär och fyra album. Tidigare i år släppte de sitt fjärde album „Universe“, som presenteras just nu på Europa- och USA-turnén. Innan konserten i Berlin gav den sympatiska basisten Oskar „Besser Nord als nie!“ en intervju och berättade om bandets början, turnén och det nya albumet och om bandets svårigheter att hitta en trummis.

Hej, Oskar! Kan du berätta hur har du kommit till musiken och var det alltid självklart att det ska blir ditt jobb?

Hm, nej. Jag har alltid varit väldigt intresserad i att lyssna på musik och jag köpte väldigt mycket skivor när jag var lite, det var min stora hobby. Och sedan började jag spela musik ganska sent, jag var 15,16. Sedan efter det... Jag har aldrig tänkt att man ska kunna tjäna massa pengar på det eller att man även kan klara sig på det. Det var alltid bara att spela för att jag tyckte att det är kul att spela. Alltså man börjar spela musik för att man tycker att det är roligt.

Så ni hade inte några stora framgångsplaner utan ville bara göra vad ni tyckte om?

Ja, egentligen. Det är klart att man hela tiden vill spela på större och större ställen, men man spelar ju i första hand för att det är roligt.

Och varifrån kommer bandnamnet ”Truckfighters”?

Det kommer från en gammal bokserie, vi hittade på loppis. De är jättedåligt skrivna, det handlar bara om lastbilsförare som är ute i öken och kör omkring. Vi tyckte att det var en cool logga, så vi tog den. Men från början var det bara ett roligt projekt, så vi tyckte bara att det var skojigt och helt udda – ett lite uddig namn.

Ni verkar vara nästan oavbrutet på turné.

Ja, i år kommer vi vara väldigt mycket på turné. I januari var vi nästan två veckor lite här och där, i Spanien och Holland. Och nu är det redan sjätte spelning [i Februari] och vi kommer vara borta till den slutet av mars. Och då åker vi direkt till USA sedan.

Men hur orkar man helt enkelt att vara så mycket på turné? Blir det inte heller jobbig någon gång?

Jo, det är ganska jobbigt, men vi super inte så mycket och försöker att ta hand om oss – äta bra, röra på sig och hålla sig i trim. Det är lätt att bli ganska trött om man bara lever rock n roll-livet och bara super varje kväll och håller på att härja.

Vi försöker att undvika det, så att man är frisk eller pigg och kan göra en bra spelning varje kväll!

Finns det några länder som ni helst spelar i?

Publikmässigt nuförtiden så är det inte så stor skillnad. Nu när folk kommer, vet de flesta vilka vi är. Och det blir liksom ett drag och ös och att folk är peppade. Men från början kunde det variera en del men nu tycker jag är alla länder precis lika bra. Det beror på... Ah näh! Det är skitbra överallt. På de flesta ställen.

Ni nämnde själv flera gånger *Queens of the Stoneage* som ett stort inflytande. Men hur står det till med den skandinaviska rockscenen?

Jag vet inte. Från början då lät vi mycket mer som sådan renodlad öken rock, fuzz, stoner rock, men sedan har vi försökt att hitta vårt eget sound och att vi ska låter som vi, som *Truckfighters*.

Men vi har absolut inte influerats av skandinaviska band. Det är så klart kul att det går bra för nordisk musik, men det inget som jag lyssnar jättemycket på.

På vad lyssnar du då och med vilket band skulle du helst uppträda tillsammans någon gång?

Hm, jag vet inte... Skulle man få välja något, kanske skulle man ta någon typ *Foo Fighters* (skrattar). Det är ett skit stort band. Bara för att de är stora...

Bara för att de stora inte för att du gillar musiken?

Jo! Jag gillar musiken också! Men jag är mer fan av David Grohl, av allt som han har gjort. Jag skulle bara vilja liksom träffa honom och spela och hänga ut. För det är en stor förebild.

Eller du, vänta. *Tool*, skulle det vara kul att spela med. *Tool* är nummer ett-bandet (ler)!

Nu har ni gjort ert fjärde album. Kan du beskriva hur ni har förändrats eller utvecklats från det första till nu?

Nu tycker jag har vi hittat vårt eget. Alltså att vi låter som vi gör. Från början var det lite så att vi lät lite som kopior... vi influerades ju jätte mycket av stoner rocken. Så nu tycker jag vi har hittat vår egen väg och försöker bryta lite ny mark och hittar på nya saker. Vi försöka vara ganska nollställda och skapa utifrån vad vi tycker i stället för att tänka „Oj, det där var coolt, så där ska vi göra!“.

Titeln av albumet „Universe“, varifrån kommer den?

Egentligen har det ingenting med själva universum att göra. Alltså den här skivan har varit en så stor del i

våra liv i några år. Vi hållit på hur många timmar som helst och det var allt vi har brytt oss om. Så det har varit våra lilla universum kan man säga. Jävligt litet, men det var liksom allt...

Hur länge är den nya trummisen, Andre...

Äh, vi har faktiskt en till ny trummis (skrattar lite). Andre, Poncho, han hoppade av...

Nej!

Ju. Så vi har en kille som vi kallar Enzo nu, Axel heter han. Så han är ny på den här turnén och det blir hans fjärde spelning nu då.

Aha, spännande!

Ja (skrattar)! Så han är vår kanske åttonde trummis.

När hände det att Andre hoppade av?

Han sa till i julas, men sedan gjorde vi de spelningarna i januari för vi hade inte hittat någon då. Sedan hittade vi Axel och sedan repade vi i fyra dagar och sedan åkte vi iväg. Det är inte optimalt, men jag hoppas att det inte ska märkas.

f.v.t.h.: Niklas 'Dango' Källgren, Oskar 'Ozo' Cedermalm och f.d. trummis Andre 'Poncho' Kvarnström

Hur funkar det då på turnén med någon helt ny?

Ja, det är skitsvårt. Det tar ju ett tag innan man spelar ihop sig och känna att man hittar varandra helt och hållet. Nä, det är inte optimalt. Han är ju grymt duktig på att spela, så det är inte det. Men vi måste ju spela ihop oss. Men vad ska man göra? Man måst ju få tag på någon och fortsätta...

Vilka förväntningar har du för konserten?

Att det blir ett jävla ös! Det hoppas jag! Det kommer ju mycket folk och då hoppas jag att alla är igång liksom.

Det brukar vara alltid några galningar som brukar hoppa igång och ösa lite. Det blir kul!